

et Tillæg, som indskrænker, hvad Lovudkastet indeholder om, at Borgervæbningen ogsaa kan underlægges Krigsministerens Overbefaling, naar Kongen efter Justitsministerens Indstilling anordner Saadant, idet det har bundet dette til den Betingelse, at overordentlige Omstændigheder skulde finde Sted. Deri troer jeg, at Forfjellen ligger imellem, hvad Udvalget har foreslaaet, og hvad Udkastet indeholder, forsaavidt dette Punkt betræffer. Om det maaskee er tydeligere udtrykt af Udvalget, skal jeg ikke sige; saameget troer jeg at kunne antage, at Artiklen „og“ her er brugt i Lovudkastet disiunctivt. Jeg skulde for mit Vedkommende give Udkastets Redaction Fortrin; thi jeg finder det altid betænkeligt at bruge i en Lov et saadant vagt Udtryk, som i og for sig egentlig Intet betyder, som det, at det skal være „i overordentlige Tilfælde“ og „under overordentlige Omstændigheder“, at en saadan Brug af Borgervæbningen kan finde Sted. Jeg troer, at Borgervæbningen maa ansees betrygget derved, at det kun kan skee, naar Kongen byder det efter Justitsministerens Indstilling, hvilken sidste altsaa har Ansvar, hvis han skulde formaae Kongen til under saadanne Omstændigheder, som ikke vare bydende eller tilraadelige, at anvende den ham saaledes overdragne Myndighed. Forøvrigt skal jeg tillade mig at yttre, at jeg finder Paragraphen, saaledes som den er affattet i Lovudkastet, at for tjene Fortrin fremfor de Vædringsforslag, man har stillet til den, og at jeg derfor skal stemme for Udkastet.

Orsted: Jeg hører til den Majoritet i Udvalget, som mener, at Borgervæbningen maa i Almindelighed staae under Justitsministerens Overbefaling. Jeg antager iøvrigt ikke, at der vilde kunne være nogen væsentlig Ulempe forbunden med, at den kom til at staae under Stadens Dyrighed; thi jeg er ganske enig med den ærede Vicepræsident i, at derved vilde ikke vedkommende Ministers Ret til at gribe ind være ubeløst, siden ikke nogen communal Bestyrelse, hvor anseelig den end kan være, kan være aldeles uafhængig af den centrale Regjering, saa at altsaa vedkommende Ministerium maatte være besøjet til, selv naar Overbefalingen henhørte under den communale Dyrighed,

at gribe ind, naar det fandt det fornødent. Jeg skulde derfor ikke have havt noget Væsentligt imod, om Bestemmelsen blev affattet saaledes, som det oprindeligt var paatænkt. Men da jeg dog veed, at der er forffjellige Begreber om Forholdet imellem de locale Autoriteter og den øverste Regjeringsautoritet, og da det maaskee kunde blive end mere complieeret ved, at Byens Dyrighed, som her nærmest maatte være repræsenteret af Overpræsidenten, betegnedes som den, der forte Overbefalingen, uagtet der blev levnet Regjeringsautoriteten behørig Myndighed til at gribe ind i paakommende Tilfælde, saa har jeg troet, at det var bedre at lade det blive i saa Henseende ved hvad der nu var foreslaaet fra Regjeringens Side.

Forsaavidt der ogsaa af Minoriteten er erindret, at det Ministerium, hvorunder Borgervæbningen ialtsald skulde høre, burde være Indenrigsministeriet og ikke Justitsministeriet, saa kan jeg ikke nægte, at dette i mange Henseender vilde være principrigtigere, og at der vil kunne slyde endeel Ulemper af, at det hele oeconomiske Væsen ved Borgervæbningen er underlagt en anden Autoritet end Borgervæbningens Virksomhed med Hensyn til dens Formaal. Men imidlertid har allerede den høiærede Justitsminister anført afgjørende Grunde, hvorfor man ikke i den Henseende, saavidt jeg skjønner, kan være besøjet til at foretage nogen Forandring, og der er desuden den vigtige Omstændighed, som taler for, at Justitsministeren maa have den omhandlede Myndighed, at Borgervæbningen jo fornemlig er bestemt til at byrholde den indvortes Orden. Men nu er Politie og Justitsmagten forenet under dette Ministerium, og ligesom dette er den nærværende factiske Tilstand, saaledes er i vor hele Organisation lige fra neden af Politiet og Justitsen saaledes satte i Forbindelse med hinanden, at det ikke er muligt at affondre dem fra hinanden paa det øverste Sted.

Forsaavidt der er Spørgsmaal om, i hvilke Tilfælde Borgervæbningen i Kjøbenhavn burde henlægges under militair Overbefaling, har den sidste ærede Taler udviklet, hvorledes der ingenlunde er den Forffjel imellem Lovudkastet og Udvalgets Forslag, at der skulde være op-